Ta, ta, ta, taaaahhhh!!!!!!!

Verslag Jubileum weekeinde, Vrijdag 13 oktober.

Alleen zij die hebben deelgenomen aan dit weekend, begrijpt de dieper liggende gedachte achter de simpele woorden ta, ta, ta

En zowaar geschiedde. Waar dagen van voorbereidingen, weken van stress, maanden van noeste arbeid aan vooraf gingen, is nu de dag des waarheid aangebroken. VRIJDAG de 13e. Wat kan er fout gaan.
Jawel beste lezer, de schrijver kon de pen niet negeren en vindt dat een kleine notitie van dit grootse weekend, wel gepast is. Zodat wij na een paar jaar nog kunnen zeggen:
"Oh ja, dass war einmahl !!!!"

Waar andere geheel volgens afspraak keurig op tijd bij de MFA verzameld hadden hebben een paar leden toch nog moeite om op tijd te verschijnen. Nadat de wagen volgeladen was werd met nodige spoed richting MFA gevlogen, om met de nodige bravour het Volvo mobiel om 08.55 uur het parkeerterrein van de MFA op te draaien.
Na een laatste uitdaging die Jeroen om 09.00 uur nog in petto had werd om 09.05 uur de neuzen van 4 auto's richting Köln geduwd.

Jet's geht's los…. , de rit naar Köln werd met een plaatselijke zegen van boven zonder problemen binnen +/- 2 uur afgelegd.
Nadat iedereen op het hoogste parkeerdek hun auto had geparkeerd. Werd als één groep de tram benaderd. Om daarna in diverse groepen verschillende locaties te bekijken en te fotograferen.
Voor diegene die willen weten wat de mogelijkheden waren, verwijs ik graag naar het boekje wat het comité keurig in elkaar heeft gezet.
Dat bij het maken van foto's zowel vogels als de uren voorbij vlogen hebben alle FBI-ers gemerkt.
Vele attributen werden gebruikt waaronder een glazen bol een rijstzak en een doorbrekende zon.
Wat kan er fout gaan met de bovenstaande zin zou je denken. De schrijver kan u verzekeren dat slechts een paar seconden nodig zijn om een rijstzak in de fik te zetten. Een paar ferme klappen was voldoende om het vuur te doven.

Vele opdrachten werden ingevuld, en diverse foto's rijker werd in de middag Café Pfaffen aangedaan. Om daar van het vele natuurlijke schoon wat de omgeving deed opvrolijken te genieten en sommige onder ons wist dit met veel plezier vast te leggen.
Nadat iedereen weer zijn/haar vochtpercentage had aangevuld werden de auto's weer opgezocht om vervolgens ons te verplaatsen naar Ommerborn.
Het klooster werd gezocht en gevonden. De nodige persoonlijke spullen werd door iedereen naar hun kamers gebracht waarna iedereen een rondleiding in het klooster

kreeg. De taken werden verdeeld en in “no time” werd een heerlijke maaltijd voorgeschoteld. Dat een kleine miscalculatie t.a.v. de hoeveelheid rijst was gemaakt hebben de meeste kunnen zien. Maar wat echt is blijven hangen was “de smaak”van het eten. Complimenten voor diegene die zich hebben aangemeld om zich te presenteren als keukenprinsessen en –prinsen.
Nadat alles in vlot tempo was afgeruimd en afgewassen werd het avondprogramma ingeluid
De parate kennis van een ieder werd getest. Kreten van “*HOE MOET IK DAT NU WETEN….”*, en
“ALS JE NIETS KUNT INVULLEN, KRIJG JE DAN OOK PUNTEN?” is die avond duidelijk geuit.
De klapper van de avond was dat “quizleider” Loek ook niet eens was met het antwoord dat hijzelf gaf.
Dat het hierdoor lang onrustig bleef in het klooster en lang gesproken zal worden over die onmogelijke vragen die werden gesteld zal de lezer een wordt wezen, maar ik als schrijver wil deze zin graag schrijven. Dat daarna door een paar leden naar buiten gingen kijken om te zien hoe donker de nacht was, hebben de omwonende ook gezien. Waarbij “an passant” de buitenverlichting van een huis en een Duitse hond werd geactiveerd, ach dat is een een risico wat erbij hoort. Met een goed gevoel zijn de personen weer het klooster in gedoken.
En de ‘diehards’ keken terug op een geslaagde eerste dag. Ook voor hun ging het licht na Geistesstunde uit.

2e dag - Kukelekuuh nodeju zei de haan en kraaide 7 keer.

Vele hebben goed geslapen, sommige hebben redelijk geslapen en zonder een naam te noemen heeft er één woest geslapen. Niet één maar zelfs twee bedden hebben er aan moeten geloven. Dat zou je toch niet denken van deze bebaarde grijsaard. (Jambers zou zeggen: “overdag is deze aimabele man de behulpzame immer vriendelijke man, zichzelf. Maar komt hij ’s nacht op zijn kamer in het pittoreske Ommerborn. Dan veranderd deze o zo vriendelijke vriend in een vreselijke beddensloper)
Dat de 2e dag door een legertje Lieveheersbeestjes werd verwelkomd werd niet door iedereen gewaardeerd. De ene kamer had er iets meer last van dan de ander. En dat werd op verschillende wijze opgelost. De een zet een raam open en de ander kreeg last van zijn killersinstinct.
Heb je dit allemaal gehad blijkt dat de koffieautomaat last heeft van ochtendhumeur. Wat er ook werd gedaan dit apparaat had zijn draai niet en bleef stil. Tsjah en wat doe je dan, je gaat foto’s maken van de natuur. Gelukkig was iedereen in juiste stemming, niemand had last van een benevelde geest, en om 07.30 uur werd de omgeving verkend. De flarden mist waar op gehoopt was, was hier en daar aanwezig. Mooie foto’s werden gemaakt en de schoenen werden getest of ze waterdicht waren. Na het ontbijt werd het ochtendprogramma gedraaid. Waar de een de studio’s indook zocht de ander de uitdaging in opdrachten zoals out of the box of spreekwoorden. Iedereen nam deel aan vele opdrachten en dat geeft aan dat het programma goed in elkaar is

gestoken. Rond etenstijd completeerde Herman de groep. En hoe verwelkom je iemand die na een lijdensweg van file rijden arriveert? Juist ja, je geeft hem spijs en drank. Want daar knapt iedereen van op.
Doordat de weergoden ons goedgezind waren werd het middagprogramma aangepast.
Waar sommige paddenstoelen gingen fotograferen zochten anderen hun heil in de steengroeven. Na een kleine ronde 'warmlopen' werd overgegaan naar het echte wandelwerk.
9 Personen gingen voor het lichamelijk afzien, de overige kozen voor het geestelijk afzien en gaven de voorkeur aan om de dorst te lessen in de plaatselijke kroeg. Beide groepen hebben genoten van de geleverde prestatie's.

Vele foto's en filmpjes zijn genomen van zowel de groeven als het vrolijke gezang en het genuttigde bier. Dat deze inspanningen de magen weer hebben doen laten knorren, is ook niet meer dan normaal. Vlug werd het klooster weer opgezocht om zich op te frissen en het vuur onder de pannen weer te doen oplaaien.
De gepresenteerde maaltijd werd door iedereen weer als goed bestempeld. En als compliment aan de keukenprinsessen en –prinsen werden de pannen 'leeg gegeten'. Om snel aan het avondprogramma te kunnen beginnen werd 'het geheime wapen' van FBI ingezet.

M.a.w. iedereen leverde zijn aandeel en zo was het afruimen en afwassen in een mum van tijd , weer geklaard.
Het uitbuiken werd gezamenlijk gedaan in de verpoosruimte. En zo ontstond spontaan het avondprogramma 'Bier, Weiber und Gesang'.
Nadat sommige heren over tatata's begonnen te zingen werd het bewijs gezocht dat dit nummer ook daadwerkelijk bestaat. En zo waarlijk geschiedde, het ongeloof verdween en nog meer plezier kwam ervoor in de plaats.

Dat andere dachten 'blijf maar lekker doorzingen, wij gaan weer fotograferen' leverde ook weer mooi schrijfmateriaal op. En zo ontstond spontaan twee activiteiten.
Herman ging over naar de hedendaagse versie van 'raad het lied of niet' en deze actie werd goed ontvangen.
De, door Nathalie, goed gemaakte nonnen- en monnikenkostuums werden aangetrokken en in de gangen werd een fotostudio ingericht.
Vele attributen werden gezocht en gevonden en bij het maken van de foto's werd het steeds onrustiger in de gangen van het klooster. Wat de uiteindelijke titel van deze serie foto's wordt kan deze schrijver nu niet geven. Maar suggesties heeft hij meer dan genoeg zoals :
"Maar monnik wat doet u nu….."
"Ik geloof niet wat ik nu zie….."
"Ik geloof oprecht, dat ik van mijn geloof ben gevalluuh …..."
"Nondeknon……"

Dat later op de avond de foto's de lachspieren van heel veel personen heeft doen activeren laten weer andere foto's zien. Pleegzusterbloedwijn vloeide rijkelijk en Herman bleef maar nummers draaien. U begrijpt beste lezer, alleen de leden van FBI hebben de "DA VINCI-code" om deze foto's

te mogen aanschouwen. Alleen op deze wijze kan iedereen in hun waardigheid blijven bestaan.
Uiteindelijk legde de schrijver zijn pen neer en gaf ook toe aan alle versnaperingen die aanwezig waren. Rond twee uur 's nachts werden de laatste smeekbedes geuit en zocht iedereen hun eigen ruimte op. Iedereen kan terugkijken op een gezellige mooie leuke gevarieerde tweede dag.

3e dag - Geen haan wel sterren, dit zijn geen christelijke tijden om op te staan.

Waar de één het wel geloofde en zich nog eens omdraaide, gaat de ander de uitdaging aan. De natuur op een héél vroeg tijdstip zien wakker worden. Na een fikse wandeling door diverse leden werden verschillende locaties bekeken en gefotografeerd. En dat na een paar uur fotograferen de magen weer beginnen te protesteren kan alleen maar worden bevestigd door de personen die erop uit zijn gegaan.
Na het ochtendgebed zijn de tafels weer gekuist. De ene groep ging paddo's op de gevoelige plaat vastleggen. En de andere groep had weer last van een zweverige gevoel en wilde dit weer vastleggen.
En weer een andere groep ging gewoon weer de studio in. M.a.w. De kudde ging uiteen, en kwam rond etenstijd weer bijeen om zijn/haar worst niet van het brood te laten eten.
*Het jubileumcomité werd bedankt voor hun extra inzet die ze hebben getoond om dit weekeinde glansrijk te slagen. In deze woorden kon iedereen zich vinden en werd met een **VET** applaus beantwoord.*
Hierna werd gezamenlijk alles geruimd. Het "Rest von Schützenfest" werd onder de armen verdeeld en met de zegen van Berry werd de thuisreis rond +/- 13.30 uur aanvaard.

Sommige foto's zijn al gedeeld via de app " FBI-ommerborn" of de site van FBI.
De bijgevoegde foto's zijn genomen door Jeroen.
De schrijver groet je weer vrolijk en ziet je graag bij de eerstvolgende avond.

René